

Erfaringen har vist andet ved de Udvidelser, der allerede ere givne. Det er nu et almindeligt og et hjerteligt Ønske, en indstændig Bøn, hvor man kommer frem mellem Fiskere ved Limfjorden, at der maa blive en Udvidelse af Fisketiden, og Fiskerne troe ikke, at det kan være til væsentlig Skade for Ingelen. Det er praktiske Folk, der fremkomme med disse Bønner og Ønsker, og endstjoudt de vistnok have Fordeel af at kunne fiske saa lang Tid som muligt, kunne de dog heller ikke være ligegyldige ved, at Ingelen ødelægges, da de jo haabe ogsaa at komme til at fiske i de kommende Aar. Jeg har derfor paa Grund af det almindelige Ønske om denne Udvidelse, og fordi jeg anseer Fiskeingelen for at være holdt Gaand nok over ved de laasede Bænde og de store Maffer, sluttet mig til dette Endringsforslag, og vil fra mit Standpunkt tillade mig at anbefale det paa det Bedste til den ærede Forsamling.

Brockborff: Jeg tillod mig allerede ved denne Sags 1ste Behandling at antyde, at jeg paa det Varmeste vilde understøtte det Forslag, der da blev udtalt af den ærede 3die Lændssthingsmand for 8de Areds (Nørgaard). Jeg skal tillade mig at gjentage dette, og skal lige-
 saa indstændigt som den sidste ærede Taler i Fiskernes Navn anmode den ærede Forsamling om at vedtage det. Ogsaa jeg er af den Formening, at dette Forslag ikke kan være til Skade for Fiskeingelen. Allerede i 1857, da Sagen var til Behandling, havde jeg endeel med den at gjøre; Meningerne vare da meget deelte, og det var meget nødtigt, at endeel af de sagkyndige Medlemmer gik ind paa at give Slip paa disse 14 Dage. Med den foregaaende Taler er jeg ligeledes enig i, at det er Maffestørrelsen, hvori man skal søge den bedste Bessyttelse. Man kunde jo nu vel sige, at Maffestørrelsen er den samme nu, som den altid har været; ja det er ganske rigtigt, men det bliver nu strengt controlleret, at Maffestørrelsen bliver, som den skal være, hvilket maaskee ikke har været tilstrækkelig overholdt tidligere; og dette er jo af væsentlig Betydning. Jeg kan kun udtale her, at det er min Erfaring, at der ikke vil bevirkes nogen Skade for

Fiskeingelen ved denne Forlængelse af 14 Dage, saalænge man blot overholder de laasede Bænde, Maffernes Størrelse, og at de bekjendte Stangjern ikke ere skadelige. Jeg maa derfor paa det Bedste understøtte Endringsforslaget.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg skjønner ikke rettere, end at Ministeriet maa være bemyndiget til at paalægge vedkommende Politimester at give Møbe paa saadanne Steder, der maatte være bequemme for Fiskerne, og at det altsaa ikke vil være nødvendigt her i Loven at optage Noget derom. Hvad angaaer Forslaget om en ny Paragraph efter § 7, da maa jeg meget fraraade det i Henhold til, hvad der er hrtret af den ærede Ordfører, og maa i saa Henseende aldeles slutte mig til ham, ligesom jeg ogsaa vilde ansee det for meget lidet ønskeligt, om man vilde fravige Commissionens Indstilling, der jo ogsaa gaaer ud paa at fraraade en Udvidelse af Tiden.

Nørgaard: Med Hensyn til hvad den ærede Minister nu udtalte, skal jeg dog bemærke, at naar han sagde, at det var den langt overveien-
 de Deel af Commissionens Medlemmer, der havde fraraadet Forlængelsen af Tiden 14 Dage for Pulsbaadsfiskeri, saa kan man dog ikke sige, at det har været et saa langt overveien-
 de Fleertal; thi det er nemlig de 3 Medlemmer af Commissionen, der hvoe umiddelbart omkring ved Limfjorden, som eenstemmigt og med megen Styrke have tilraadet, at denne Forlængelse af Fisketiden maatte stee.

Da Ingen videre ønskede at hrtre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 7: 3 Paragraphens Slutning tilføies:

„Her som overalt i Loven, hvor der er Tale om Garnets Maal, bliver dette at tage med Mafferne staaende i Tiirfant.“
 vedtoges eenstemmigt med 33 Stemmer.

2) Udkastets § 7 med den vedtagne Tilføining:

„Den Linie, nord for hvilken det efter Lov af 29de December 1857 § 19 i Slutningen er